

Hồi Thứ Một Trăm Năm Mười Lăm

Tìm Nàng Nơi Tuyệt Địa (Tiếp)

T

rải qua một lúc khá lâu Cẩm Tiên vẫn bất động, sắc mặt tái xanh, trái tim yếu ớt cơ hồ đứt quãng. Tình trạng nàng vẫn y như trước.

Vương Hán Sơn lo sợ đến thất thần, suy nghĩ phút giây chàng cần rằng:

- Đành phải hành động như thế chứ không còn phương cách nào hơn nữa.

Chàng run tay thoát cả xiêm y nàng.

Thân hình tuyệt mỹ xuất hiện khiến trái tim chàng đập loạn xạ, mặt nóng bừng lên.

Những lần Vương Hán Sơn giúp Cẩm Tiên luyện chiêu Sử Nữ Ma Công cũng trong trường hợp này, nhưng nàng bắt chàng phải nhắm mắt nên chàng không nhận thấy hình hài, da thịt nàng.

Nhưng giờ đây thân hình như cây tuyết ngọc của nàng đã lồ lộ trước mắt chàng, làm sao chàng khỏi tán loạn cả tâm thần.

Vương Hán Sơn nhắm nghiền hai mắt lại, trấn áp dục tình đang căng thẳng, trút bỏ y phục run rẩy tiếp xúc chân dương của chàng vào chân âm của nàng.

Chàng vận lên một luồng chân khí từ từ tổng sang cơ thể nàng.

Nửa khắc trôi qua mô hôi Vương Hán Sơn tháo ra như tắm, hơi thở phì phào vì chàng đã hao tổn quá nhiều chân lực. Không còn có thể tiếp tục được nữa. Chàng mở mắt ra nhìn Cẩm Tiên hầy còn bất động, gương mặt tái sạm chứng tỏ giờ phút tử thần đã đến với nàng.

Quá đối kinh hoàng, Vương Hán Sơn phóng người dậy vội mặc xiêm y, trở mắt nhìn Cẩm Tiên mà trong lòng chết lặng.

Chàng thống khổ kêu:

- Cẩm Tiên... muội chết thật sao!

Hai giọt nước mắt lăn dài xuống má, thân hình Vương Hán Sơn run lên trước cái chết của người tình nữ đã từng đồng hành với chàng trên bước giang hồ từ bấy lâu nay.

- o O o -

Hồi Thứ Một Trăm Năm Mười Sáu

Khởi Tử Hồi Sinh

Nỗi đau thương dâng lên đến cùng tột, Vương Hán Sơn cắn chặt vành môi gần bật máu, cặp mắt trừng trừng nhìn ngay mặt Cẩm Tiên.

Rồi như một kẻ điên cuồng, Vương Hán Sơn bế xốc lấy Cẩm Tiên dựng ngồi lên nhanh tay điểm vào ba mươi sáu huyệt đạo trên khắp thân mình nàng.

Chính Vương Hán Sơn cũng không hiểu chàng hành động như thế để làm gì, bởi điểm huyệt đâu phải là phương cách chữa trị nội thương trầm trọng cho nạn nhân.

Nhưng đột nhiên Vương Hán Sơn nghe Cẩm Tiên bật tiếng thở phào, sau đó thân hình nàng động đậy.

Sững sốt cả người, chàng vội ngưng tay trở mắt nhìn nàng không hề chớp.

Quái lạ thay tại sao lại có tình trạng này, quả tình Vương Hán Sơn không hiểu nổi.

Gương mặt tái sạm của Cẩm Tiên từ từ biến đổi trở lại thành màu hồng phấn, đồng thời hai đôi ngực phập phồng, hơi thở bắt đầu đều hòa.

Kinh ngạc đến toát mồ hôi lạnh, Vương Hán Sơn vô cùng sững sốt trước tình trạng quái gở chưa gặp bao giờ.

Bởi chàng có biết đâu Cẩm Tiên vừa trúng chưởng gây nội thương, lại vừa bị lão Vạn Độc Thần Ma điểm huyệt, linh đan mới vừa hiệu quả mà huyệt đạo còn bế tắc nên nàng cứ mãi hôn mê. Rồi khi chàng điểm vào ba mươi sáu ngọn chỉ, có hai ngọn điểm trúng huyệt Khí Hải và Kiên Phúc nên liền được giải tỏa, nàng buông tiếng thở và cử động.

Wang Han Son hoan hỉ hét:

- Cẩm Tiên! Muội đã sống lại rồi!

Chàng đặt nàng nằm xuống mặt cỏ với niềm hoan hỉ vô biên, quên đi nàng hãy còn thoát y bày trợn cả thân hình tuyết ngọc mà đáng lẽ chàng phải mặc vội cho nàng trước khi nàng tỉnh hẳn.

Thình lình Cẩm Tiên buông tiếng thở thật mạnh rồi mở bừng đôi mắt.

Vừa mở mắt bất chợt nhìn thấy một chàng trai lạ bên cạnh mình, bởi do vừa rồi Vương Hán Sơn đã cởi bộ mặt xấu xí giờ đây trở thành gương mặt đẹp tuyệt thế, lạ xa. Cẩm Tiên thét lớn:

- Tặc tử... ngươi là ai?

Mồm hét, Cẩm Tiên vừa phóng người lên, chợt nhận ra mình đang lóa lồ, nàng khựng lại sững sốt.

Nhưng Cẩm Tiên lại hét:

- Dâm độc! Ngươi phải chết!

Song ngọc chuông của Cẩm Tiên dựng lên xô ra hai đạo kinh nặng như núi lở, nhắm tâm huyết Vương Hán Sơn.

Nàng định ninh chàng vừa xâm phạm tiết trinh nàng nên quyết giết chàng để rửa nhục.

Kinh hoàng trước hai đạo kinh thâm khốc của Cẩm Tiên, bằng một thân pháp tuyệt đỉnh Vương Hán Sơn xê mình ngang nửa trượng.

- o O o -

Hồi Thứ Một Trăm Năm Mười Bảy

Khởi Tử Hồi Sinh (Tiếp)

A ẽm!

Vách đá vỡ một mảng to cát bụi tung bay mù mịt, hàng vạn viên đá bắn đi rào rào sang tám hướng.

Vương Hán Sơn la lớn:

- Cấm muội!... hãy dừng tay.

Đang con sôi hận Cấm Tiên đâu còn nghe lọt vào tai giọng quen thuộc của Vương Hán Sơn, nàng gầm lên:

- Dâm tặc! Ai là Cấm muội của ngươi. Người đã phá hoại đời ta thì ngươi phải chết!

Vừa hét, Cấm Tiên vừa huy động ngọc chuông đánh ra bốn chiều Sứ Nữ Âm Kinh. Chuông kinh khổng lồ trắng xóa khí lạnh tọ bằng sơn bao trùm khắp cả một vùng tuyết địa.

Trông thấy bóng chuông Vương Hán Sơn quá đổi kinh hoàng toan sử dụng Hắc Phong chuông chống lại nhưng sợ gây tổn thương cho Cấm Tiên nên chàng vội đình thủ.

Vội vàng vận một bầu cương khí bao bọc toàn thân, Vương Hán Sơn lẹ như chiếc bóng u linh luồn lọt trong bóng chuông khổng lồ lạnh run người của thiếu nữ...

Ầm... Ầm... Ầm.

Ba tiếng nổ long trời! Vách đá chuyển động tưởng chừng sụp đổ, kinh khí hất Vương Hán Sơn ra ngoài, từ nơi mép miệng chàng nhỏ hai giọt máu.

Chàng quát to:

- Cấm Tiên! Huynh chính là Vương Hán Sơn đây.

Lần này Cấm Tiên lại hét:

- Ngươi nói láo. Ngươi bắt chước giọng nói của Vương ca. Ngươi là ai? Ta nhất định phải giết ngươi.

Song ngọc chuông Cấm Tiên lại giở lên toan đánh luôn tám chiều Sứ Nữ Âm Kinh.

Vương Hán Sơn hốt hoảng vẩy tay lia lịa:

- Khoan đã...

Cầm Tiên ngưng lại, trừng mắt:

- Người còn lờn gì trần trời nữa không?

Vương Hán Sơn lẹ miệng:

- Cầm muội hãy coi đây!

Chàng nhanh tay móc ra bộ mặt xấu xí có hai vết sẹo dài trùn vào mắt tiếp lời:

- Nào! Cầm muội nhìn kỹ chưa?

Sửng sốt cả người một lúc, Cầm Tiên bước tới ôm chặt lấy Vương Hán Sơn kêu lên:

- Vương ca!

Giọt lệ nàng trào ra như suối thấm ướt cả ngực chàng.

Cử chỉ thân yêu tha thiết của Cầm Tiên khiến cho Vương Hán Sơn hết sức bối rối, nhưng chàng vẫn đứng yên để mặc nàng bộc lộ nỗi thương tâm.

Lát sau Cầm Tiên rời khỏi vòng tay Vương Hán Sơn nhìn chàng bằng đôi mắt nhu tình:

- Vương ca, từ lâu muội hoài nghi bộ mặt xấu xí của ca ca, không ngờ hôm nay đã thành sự thật. Ca ca xinh đẹp không kém gì Tống Ngọc, Phan Anh thừa trước, thảo nào chị...

Biết mình sắp lỡ lời Cầm Tiên lảng sang chuyện khác:

- Vương ca! Sao ca ca biết muội ở dưới đáy vực này?

Sực nhớ lại Cầm Tiên chưa có mảnh vải che thân, Vương Hán Sơn trở tay sang bộ y phục nằm trên đám cỏ:

- Cầm muội hãy mặc lại y phục rồi huynh sẽ kể chuyện cho muội nghe.

Cầm Tiên đỏ bừng hai má, thẹn thùng bước lại vớ lấy y phục mặc vào.

- o O o -

Hồi Thứ Một Trăm Năm Mười Tám

Khởi Tử Hồi Sinh (Tiếp)

Dù biết rõ trong lúc nàng hôn mê chàng đã cởi trần nàng, thân thể thâm kín của nàng chàng đã thấy hết nhưng nàng vẫn không hề cảm hận chàng một chút nào cả.

Nàng hiểu tính tình của chàng hơn ai hết. Chàng không là một gã thiếu niên bại hoại, dâm dăng như kẻ khác, bất quá vì cảnh ngộ ác nghiệt chàng mới hành động như thế thôi.

Hơn nữa, hiện giờ chàng đã xuất hiện một gương mặt đẹp tuyệt thế, bình sinh nàng chưa từng thấy bao giờ. Gương mặt ấy đã hút trọn hồn nàng. Giả dĩ vừa rồi nếu chàng có xâm phạm tiết trinh hưởng phút giây hoang lạc trên thân thể nàng cũng chẳng sao, trái lại đó là một điều vô cùng diễm phúc cho nàng.

Giá nếu có được một vị tình lang tư dung, tài mạo tuyệt vời như chàng chẳng phải là một điều vinh hạnh lắm sao?

Lòng nàng rộn rã niềm vui hơn cả vừa bắt gặp một viên đại minh châu vô giá.

Thoăn thoắt gót sen, Cẩm Tiên quay trở lại nắm lấy bàn tay Vương Hán Sơn kéo chàng cùng ngồi sát bên nhau trên phiên đá phẳng lì.

Nàng nhìn chàng tươi cười:

- Nào, Vương ca hãy kể lại câu chuyện vừa qua cho muội nghe đi.

Mùi hương trinh nữ từ cửa miệng xinh xắn của Cẩm Tiên phả vào mặt Vương Hán Sơn làm chàng ngáy ngất suốt phải hôn mê.

So sánh về nhan sắc, Cẩm Tiên và Thượng Quan Linh Phụng đều xinh đẹp như hai nàng tiên nữ giáng trần khó mà phân biệt ai hơn ai kém.

Trái tim của Vương Hán Sơn ngập hình bóng của Thượng Quan Linh Phụng, bằng không trong cảnh ngộ này chàng đã siết chặt lấy Cẩm Tiên, xối lên khắp thân hình nàng một trận mưa hôn và diễn ra một trận tình xoáy lốc.

Đằng hẵng mấy tiếng Vương Hán Sơn lần lượt thuật lại chuyện chàng đi tìm nàng, bắt gặp được Thượng Quan Kỳ Long, Sơn Đông Tuyết Thủ và Thượng Quan Linh Phụng chưa

kịp nói rõ các biến cố xảy ra chợt nghe tiếng sấm chưởng nổ vang, liền khẩn cấp kéo nhau lên núi lục soát, bắt gặp mảnh áo của nàng và dấu máu bên bờ vực, chàng hiểu ngay nàng thọ nạn nên liều lĩnh xuống đây gặp nàng đang bất tỉnh, thương thế vô cùng trầm trọng. Chàng cho nàng uống linh đan vô hiệu, trong lúc bối rối cuống cuống, bất buộc chàng phải sử dụng phương cách không thường Âm Dương Nhị Khí mới có chuyện thoát ỷ nàng, dù vậy chàng chưa hề xâm phạm tiết trinh nàng, trước sau mọi việc đều nói rõ cho nàng nghe.

Thoạt đầu nghe Vương Hán Sơn kể chuyện Cẩm Tiên vô cùng xúc động, nhưng đến khi được biết Thượng Quan Linh Phụng xuất hiện ở nơi này bao nhiêu mộng đẹp, ước mơ của nàng vụt biến tan thành mây khói.

Thượng Quan Linh Phụng đã gặp lại Vương Hán Sơn, nàng chỉ là một cái bóng mờ.

Giá nếu là kẻ khác Cẩm Tiên nhất định không nhường. Nàng phải chiếm cho bằng được Vương Hán Sơn. Nhưng Thượng Quan Linh Phụng là cô bạn gái chí thân của nàng, tình như thủ túc, nàng không thể nhẫn tâm cướp đoạt hạnh phúc của bạn.

Bất giác Cẩm Tiên buông tiếng thở dài chán nản.

Wang Hán Sơn day qua ngạc nhiên:

- Cẩm Tiên! Muội làm sao thế?

Cẩm Tiên lắc đầu:

- Không sao cả, nghe câu chuyện Vương ca kể muội chỉ xúc động một chút thôi.

Một nỗi hoài nghi thoáng qua trong lòng, Vương Hán Sơn nhìn Cẩm Tiên chăm chú:

- Cẩm muội...

Cúi gằm mặt xuống tránh cái nhìn soi mói của Vương Hán Sơn, Cẩm Tiên buồn bã:

- Vương ca muốn nói gì?

Ngày thường tính tình Cẩm Tiên láu lỉnh, giảo hoạt nhưng giờ đây nàng trở lại một thiếu nữ hết sức nhu tình khiến cho Vương Hán Sơn vô cùng xúc động.

Chàng đã hiểu rõ tâm trạng của nàng, mấy lần định nói mấy câu an ủi nhưng rồi lại thôi.

Chàng đã yêu Thượng Quan Linh Phụng không thể yêu luôn cả Cẩm Tiên chỉ vì hai người là đôi bạn.

Một cơn gió lạnh thổi qua làm cho Vương Hán Sơn giật mình cắt đứt luồng suy tư thầm kín.

Vương Hán Sơn đứng dậy nói mau:

- Cầm muội! Chúng ta đi thôi.

Uể oải đứng lên, Cầm Tiên đi theo Vương Hán Sơn tiến đến đường lên miệng vực...

Vút... vút!

Cả hai cùng song song thi triển khinh công tới đáy vực...

- o O o -

Hồi Thứ Một Trăm Năm Mười Chín

Vĩnh Viễn Biệt Ly

hân vừa đứng vững trên bờ vực Cẩm Tiên đã thấy một người ôm chặt lấy nàng:

- Miêu muội!

Người đó gọi nàng do cái tên Miêu Khả Tú năm xưa.

Nhìn rõ mặt người đó Cẩm Tiên kêu to:

- Linh Phụng hiền tử!

Hai cô gái ôm chặt lấy nhau cùng mừng mừng, tủi tủi.

Sau thời gian dài cách xa tưởng đã không còn được gặp nhau trên cõi đời này vì cuộc thảm biến tàn khốc của cả hai gia bảo do bàn tay ác độc của Vạn Độc Thần Ma gây ra.

Mãi một lúc thật lâu hai cô gái mới chịu buông nhau. Thượng Quan Linh Phụng kéo tay Cẩm Tiên đến ngồi xuống tảng đá bằng phẳng.

Nàng nhìn cô bạn gái bùi ngùi:

- Miêu muội! Ngu tử tưởng không còn gặp muội trong cõi đời này nữa.

Cẩm Tiên rơi lệ:

- Linh tử! Chính muội cũng không ngờ còn gặp tử tử hôm nay.

Nắm lấy bàn tay Cẩm Tiên, Thượng Quan Linh Phụng thiết tha:

- Miêu muội! Hãy kể cho ngu tử nghe những chuyện tao ngộ đã qua đi.

Im đi một phút lấy lại sự bình tâm, Cẩm Tiên chậm rãi thuật lại chuyện thảm biến trong Miêu gia bảo, nàng lưu lạc trên chốn giang hồ mang danh hiệu ma nữ Cẩm Tiên, đến khi gặp Vương Hán Sơn trong bộ mặt xấu xí kết tình huynh muội, cùng đi tìm thù rửa hận, dọc đường chẳng may bị dâm phụ Huệ Tiên đánh cả hai rơi xuống Hồ Huyết, bất ngờ tìm được nửa pho bí kíp Thiên Chiêu Bí Lục...

Thượng Quan Linh Phụng chặn lại:

- Miêu muội! Nửa pho Thiên Chiêu Bí Lục đâu rồi?

Trở tay vào mình Cẩm Tiên đáp:

- Bí kíp hiện ở trong mình muội, Linh tử muốn xem...

Thượng Quan Linh Phụng lắc đầu:

- Chưa cần đâu, Miêu muội kể chuyện tiếp đi...

- Tìm được nửa pho Thiên Chiêu Bí Lục, vì nôn nóng phục thù muội lên Vương ca tập luyện, không ngờ muội chưa đủ hỏa hầu bị tẩu hỏa nhập ma tưởng đã chết rồi.

Kinh hoàng hiện trên gương mặt, Thượng Quan Linh Phụng kêu lên:

- Ôi! Muội liễu lĩnh quá. Chính ngu tử đã tìm ra nửa pho bí kíp mà không dám luyện chiêu phải chờ gặp lại Thượng Quan sư bá chỉ giáo đây.

Đôi mắt Cẩm Tiên tròn xoe:

- Linh tử đã tìm được nửa pho Thiên Chiêu Bí Lục phần nhất phải chăng?

- Phải! Ngu tử không luyện nhưng có kẻ khác luyện cũng bị tẩu hỏa nhập ma như muội vậy.

- Ai thế Linh tử?

- Gã công tử Tổng Phi Bằng.

- Ôi, sao Linh tử quen thân làm chi với gã công tử bại hoại, xấu xa ấy?

- Ôi! Cảnh ngộ ngu tử cũng giống như Miêu muội nào có khác gì. Sau khi Thượng Quan gia bảo lâm nạn, ngu tử lưu lạc trên trốn giang hồ, luôn luôn bị bọn Vạn Độc Quỷ môn theo dõi để sát hại, một hôm tình cờ gặp hắn trong một cánh rừng. Hắn bảo Tổng gia trang cũng bị thâm biến, kẻ thù chính là lão đại ác ma Vạn Độc Thần Ma. Thấy hắn là kẻ cùng chung chí hướng, cùng chung mục đích tiêu diệt kẻ tử thù, nào ngờ...

Tới đây Thượng Quan Linh Phụng im đi không tiếp lời nữa, nàng trở lại chuyện cũ:

- Miêu muội kể tiếp đi, muội bị tẩu hỏa nhập ma...

Cẩm Tiên gật gù:

- Phải! Muội bị tẩu hỏa nhập ma bất tỉnh, nhưng sau đó thoát nạn, Vương ca khuyên muội đừng tiếp tục luyện chiêu. Nhưng muội đã có cái quyết tâm rồi, muội lên trốn Vương ca đi tìm chỗ kín đáo hành công, chẳng may gặp ả dâm phụ Huệ Tiên và lão Vạn Độc Thần Ma

đánh muối rơi xuống vực này, nếu không nhờ Vương ca xuống đó chắc chắn giờ này muối đã là một cái xác không hồn.

- o O o -

<http://www.nhanmonquan.com>

Hồi Thứ Một Trăm Sáu Mười

Vĩnh Viễn Biệt Ly (Tiếp)

Trong câu chuyện Cẩm Tiên cố hết sức tránh né việc Vương Hán Sơn giúp chân khí cho nàng luyện chiêu Sử Nữ Âm Kinh và vừa rồi dưới đáy vực chàng đã thoát y nàng sử dụng Âm Dương Nhị Khí bất thành.

Cẩm Tiên càng hiểu rõ bất cứ một người đàn bà nào cũng phải sôi giận máu tim khi được biết vị tình lang của mình thoát y cùng cô gái khác.

Vì thiết tha yêu bạn, Cẩm Tiên không muốn có sự đổ vỡ tình yêu giữa Thượng Quan Linh Phụng và Vương Hán Sơn. Thà rằng chỉ mỗi một mình nàng âm thầm chịu đựng đau khổ còn hơn là cả ba cùng chung rơi vào hố đau thương.

Trái lại với Cẩm Tiên, trong lòng Thượng Quan Linh Phụng vẫn hoài nghi mối tình đã nảy nở giữa Cẩm Tiên và Vương Hán Sơn trong thời gian khá dài gần gũi bên nhau trên bước giang hồ.

Theo nàng có thể Cẩm Tiên đã thương yêu Vương Hán Sơn say đắm vì gương mặt tuyệt thế và cốt cách phong lưu khoáng đạt của chàng, nhưng chưa rõ chàng có yêu cô gái này không.

Nghĩ đến phận mình đã thất thân hoen ố bởi gã dâm tặc Tống Phi Bằng không còn xứng đáng với tình yêu của Vương Hán Sơn nữa. Giả nếu sau này Vương Hán Sơn kết duyên với Cẩm Tiên nàng cũng không hề ngăn cản. Nàng sẽ im lặng trong khổ đau và ước mong chàng được vô hạn hạnh phúc cùng người yêu mới.

Bấy giờ Cẩm Tiên và Thượng Quan Linh Phụng không nói nữa, mỗi nàng đều lặng lẽ theo đuổi tâm tư thầm kín của mình.

Linh muội! Cẩm muội!

Theo tiếng gọi Vương Hán Sơn đã đứng sững trước mặt hai cô gái.

Thượng Quan Linh Phụng, Cẩm Tiên cùng lướt đứng dậy nhìn chàng.

Wong Hán Sơn nhìn Cẩm Tiên:

- Cẩm muội, giờ chúng ta đi cùng với Thượng Quan sư bá chứ?

Cầm Tiên lắc đầu:

- Muội không đi.

Vương Hán Sơn kinh ngạc:

- Tại sao vậy?

- Muội đã giết bốn tên đại ác ma Vạn Độc Quỷ môn, kẻ đã nhúng tay vào vụ huyết án Miêu gia bảo, thù nhà muội đã trả xong, phần lão Vạn Độc Thần Ma, Vương ca và Linh tử hãy lo liệu.

Chộp lấy bàn tay Cầm Tiên, Thượng Quan Linh Phụng lắc mạnh:

- Miêu muội định đi đâu?

Lệ thảm chạy quanh long lanh trong đôi mắt, Cầm Tiên cất giọng run run:

- Muội tìm một nơi vắng vẻ tận cùng sơn cốc, sống cô độc cho đến hết kiếp này.

Phạch!

Cầm Tiên đã rút bàn tay giật lùi về phía sau một trượng. Thượng Quan Linh Phụng thét:

- Miêu muội... Không thể như thế được.

Nàng định phóng tới, chợt thấy một vật đen bay vút ngay trước mặt.

Đưa tay chộp lấy vật đen, coi lại đó là cuộn da bí kíp Thiên Chiêu Bí Lục, Linh Phụng chưa kịp nói gì cả chợt nghe Cầm Tiên nói lớn:

- Linh tử... Vương ca... vĩnh biệt.

Vèo!

Cầm Tiên phóng mình xuống núi chạy thẳng về hướng cánh rừng già nhanh như vệt khói...

Trái tim Vương Hán Sơn nghe đau nhói. Chàng hiểu rõ Cầm Tiên đang đau khổ cùng cực nên mới có hành động bất ngờ đó. Nàng vì mối tuyệt tình vô vọng nên định tìm một tuyệt cốc sống cô độc đến trọn đời.

Chàng định đuổi theo Cầm Tiên giữ nàng lại, nhưng sự có mặt của Thượng Quan Linh Phụng chàng liền chùng bước.

Có tiếng quát của Thượng Quan Kỳ Long:

- Linh nhi, Vương hiền đệ hãy mau đuổi theo Miêu nữ đệ, nàng liều mạng đấy.

Cơ hội tốt đã đến, Vương Hán Sơn miệng ứng thanh, tay chụp lấy tay Linh Phụng phóng đi theo hướng Cẩm Tiền vừa hút dạng trong cánh rừng già.

Thượng Quan Linh Phụng toan rút tay lại nhưng sợ gây thêm đau khổ cho Vương Hán Sơn, nàng để yên mặc chàng lôi đi đuổi theo Cẩm Tiền...

- o O o -

Hồi Thứ Một Trăm Sáu Mười Một

Trên Đường Tìm Bạn Tri Âm

Lục soát trong cánh rừng già một lúc thật lâu không thấy bóng dáng Cẩm Tiên nơi đâu cả, Vương Hán Sơn quay qua Thượng Quan Linh Phụng:

- Linh muội, chúng ta mau ra quan lộ, có thể Cẩm Tiên đã thoát ra đây lâu rồi.

Lặng lẽ phi hành theo sau Vương Hán Sơn, từ nãy Thượng Quan Linh Phụng chẳng có một lời, bởi nàng quá xấu hổ với chàng chuyện nàng đã thất thân với gã Tống Phi Bằng - một tên công tử bại hoại.

Nàng căm thù gã đến tột cùng, chỉ vì gã mà giờ này giữa nàng và Vương Hán Sơn đã có một cái hố ngăn cách.

Tới quan lộ đôi trai gái tuyệt sắc song song phi hành bên cạnh nhau, mắt quan sát hai bên rừng và phía trước tìm bóng Cẩm Tiên.

Đi được khoảng hai mươi dặm, bỗng giờ Vương Hán Sơn mới lên tiếng:

- Linh muội! Hãy nói cho huynh nghe vì sao muội lại lạnh lùng với huynh như thế?

Câu hỏi của Vương Hán Sơn như một mũi kiếm bén nhọn đâm vào trái tim Thượng Quan Linh Phụng. Nàng mím chặt vành môi không đáp được lời.

Giọng Vương Hán Sơn càng thiết tha hơn:

- Linh muội hãy nói đi, dù cảnh ngộ nào huynh cũng vẫn yêu muội. Huynh yêu muội trọn cả cuộc đời này.

Thượng Quan Linh Phụng suýt bật khóc, cổ nuốt trôi dòng thương lệ đang trào lên cổ, nhưng vẫn không có lời.

Phi hành sát lại bên mình Thượng Quan Linh Phụng, giọng nói của Vương Hán Sơn càng thiết tha hơn:

- Nói đi Linh muội, tại sao muội cứ mãi lãnh đạm với huynh... Huynh vô cùng đau khổ.

Thấy Vương Hán Sơn tha thiết khẩn cầu trong lòng bất nhẫn, bấy giờ Thượng Quan Linh Phụng mới day qua, mặt kề mặt cùng chàng trong khi nàng vẫn trở khinh công đi vun vút.

Bỗng nàng bật thốt:

- Vương ca...

Vương Hán Sơn run giọng:

- Linh muội...

- Chuyện này Vương ca hãy tạm gác có được không? Muội khổ tâm đã nhiều rồi.

Nghe người yêu kêu khổ, Vương Hán Sơn tan nát cả cõi lòng. Chàng xúc động:

- Linh muội! Huynh xin ghi nhận lời muội nhưng cho đến bao giờ muội mới nói huynh nghe?

- Bao giờ giết xong lão đại ác ma Vạn Độc Thần Ma muội sẽ nói cho huynh hay.

Nàng than thầm: "Vương ca ơi! Ca ca muốn biết lắm chi. Ngày đó chính là ngày đôi ta vĩnh viễn xa nhau. Trả xong mối gia thù muội sẽ tìm một hang cốc sống một mình cho trọn kiếp này. Tấm thân muội đã thối tha, nhơ nhớp đâu còn mặt mũi nào dám ngó mặt ca ca nữa".

Thượng Quan Linh Phụng ứa lệ, quay mặt đi nơi khác cố giấu nỗi thương tâm mỗi lúc một trào dâng...

- o O o -

Hồi Thứ Một Trăm Sáu Mười Hai

Trên Đường Tìm Bạn Tri Âm (Tiếp)

V

éo... véo...

Hai làn sáng màu đỏ tợ lửa từ trong cánh rừng nhằm tử huyết Thượng Quan Linh Phụng và Vương Hán Sơn điểm tới nhanh như lần chớp.

Thượng Quan Linh Phụng hét:

- Xích Chỉ Đoạn Hồn! Vương ca tránh cho mau...

Mồm thét bàn tay Thượng Quan Linh Phụng vừa chụp lấy cánh tay Vương Hán Sơn kéo giật lại về phía sau.

Xoẹt... xoẹt...

Hai vật đỏ trượt đi bay sang cây đại thụ, xuyên thấu vào đó tạo thành hai lỗ đen sì.

Đôi trai gái thoát hiểm trong đường tơ kẽ tóc.

Wương Hán Sơn quát:

- Lũ chuột nào đây, xuất hiện mau.

Rào... rào... rào...

Chỉ một cái chớp qua, ba chiếc bóng đỏ như lửa đã hiện ra đứng cản ngang trên quan lộ.

Đó là ba lão quái nhân vận cà sa đỏ, thân hình hộ pháp, chiếc đầu bóng lộn trên cổ đều đeo râu chuỗi sọ người, mặt mũi cực kỳ hung ác ai ngó thấy cũng phải lạc phách tan hồn.

Khẽ nhú đôi lông mày thu nguyệt, Thượng Quan Linh Phụng dằn mạnh giọng:

- Các vị là cao nhân phương nào, tại sao chặn đường bọn ta ám toán?

Lão trọc đứng giữa cất tiếng như chuông rền:

- Bản sư pháp danh Sa Khả Lạp Ma còn đây là nhị vị hiền đệ Đa Kha Lạp Ma và Phi Ma Lạp Ma.

- Hừ! Các vị chặn đường bọn ta là có ý định gì?

Không đáp ngay câu hỏi của Thượng Quan Linh Phụng, Sa Khả Lạp Ma hỏi:

- Có phải cô nương là Thượng Quan Linh Phụng, còn gã tiểu tử tên Vương Hán Sơn không?

- Phải thì sao?

- Hừm! Bọn bản sư vâng lệnh Pháp Vương chờ hai người nơi đây đã lâu rồi.

Hiểu ngay ý đồ của đối phương nhưng Thượng Quan Linh Phụng vẫn lạnh lùng:

- Các người chờ bọn ta để làm gì?

Trở tay vào mình Thượng Quan Linh Phụng, lão trọc đáp:

- Thu hồi món vật đang ở trong mình cô nương.

- Món vật gì?

- Thiên Chiêu Sư Lục!

Thượng Quan Linh Phụng nghĩ thầm:

- À, thì ra bọn trọc này cũng chỉ vì tham vọng Thiên Chiêu Sư Lục, chẳng quản đường xa từ Tây Tạng tới đây.

Nàng ồm ờ:

- Thiên Chiêu Sư Lục đang ở bên lưng ta các người cứ tới mà lấy.

Cặp mắt Sa Khả Lạp Ma tròn lên như ai chiếc lục lạc. Lão gầm to:

- Thế cô nương chờ bản sư động thủ sao? Ta chỉ sợ trông thấy cảnh vùi hoa nát ngọc đấy thôi.

Lão phất ngọn chưởng lên:

- Nhị vị sư đệ mau thu nạp gã tiểu tử kia, ả này đã có lão huynh lo liệu.

- o O o -

Hồi Thứ Một Trăm Sáu Mười Ba

Trên Đường Tìm Bạn Tri Âm (Tiếp)

H

ai lão trọc Đa Kha Lạp Ma và Phi Ma Lạp Ma hô to, phóng tới bao vây Vương Hán Sơn.

Tức thì kinh phong ào ào nổi dậy, chưởng ảnh chớp lóe bắn xẹt lên không gian, chưởng kinh trùng trùng cao như núi, chưởng lực chạm nhau phát nổ long trời, mặt đất chuyển rung, cây cối hai bên đường đổ xuống ầm ầm nằm la liệt, cành lá, cát bụi tung bay mù mịt khắp cả một góc trời.

Thượng Quan Linh Phụng đấu với Sa Khả Lạp Ma, lão trọc cầm đầu trong bọn, còn Vương Hán Sơn một mình hỗn chiến với hai lão tăng kia.

Quả nhiên bọn Lạp Ma này võ công cao thâm vô lượng, liên tiếp đưa ra những đường chiêu quỹ dị, thần bí chưa từng thấy bao giờ.

Đã mấy lần Thượng Quan Linh Phụng định sử dụng chiêu Tàn Hồn Hỏa Khí vừa luyện được trong bí kíp Thiên Chiêu Sư Lục triệt hạ Sa Khả Lạp Ma, nhưng nàng hãy còn chần chừ để tìm thêm các ngón võ công quái dị của lão để sau này dễ dàng ứng phó với cao thủ võ công thượng thừa ở vùng quan ngoại.

Vừa đấu nhau với Sa Khả Lạp Ma, Thượng Quan Linh Phụng vừa đảo mắt nhìn trùng trùng sang trận chiến bên kia.

Nàng nhận ra hai lão ác tăng áp đảo Vương Hán Sơn vào bước đường cùng, chàng chỉ còn trong thế thủ không còn trả lại được đòn nào.

Công lực chiêu pháp của hai lão này ngang ngửa cùng bọn Tứ Đại Ác Ma trong Vạn Độc Quỷ môn nên nàng thầm lo sợ cho chàng.

Bình!

Trúng nhằm một chưởng nặng ngàn cân của Phi Ma Lạp Ma, Vương Hán Sơn kêu hự một tiếng, mồm phún máu tươi, lão đảo lùi về phía sau nửa trượng.

Bình!

Vương Hán Sơn rú lên thăm khốc, thân hình chàng bay bổng lên cao, rút trở xuống im lìm.

Chàng vừa trúng thêm chương thứ hai của Phi Ma Lạp Ma.

Đa Kha Lạp Ma cười khà:

- Ha ha... Thằng quỷ nhỏ hết số rồi.

Lão cất ngọn chương lên. Đột ngột cất tiếng có tiếng thét:

- Lão trọc muốn chết!

Một luồng hỏa diễm đá nát vàng tan xô tới chụp lấy hai lão ác tăng.

Cả hai lão trọc khiếp đảm quát to:

- Tàn Hồn Hỏa Khí!

Hai lão lệ như quỷ mị xẹt ra ngoài ba trượng tránh vùng hỏa diễm khiếp hồn đó.
Xẹt!

Thượng Quan Linh Phụng lao tới cấp lấy Vương Hán Sơn bay đi như làn khói...

Sa Khả Lạp Ma gầm lên:

- Đuổi theo bắt cho mau, phải chiếm cho bằng được bí kíp Thiên Chiêu Sư Lục.

Vèo... vèo... vèo...

Ba lão ác tăng khẩn cấp trở thuật khinh công tuyệt học đuổi theo chiếc bóng Thượng Quan Linh Phụng đã hút mờ trong buổi hoàng hôn...

- o O o -

Hồi Thứ Một Trăm Sáu Mười Tư

Một Đêm Trấn Động Thần Tiên

Đặt thân hình bất động của Vương Hán Sơn xuống trong một thạch động thiên nhiên trên đỉnh núi cao, chung quanh đồi núi trùng trùng vắng tuyệt bóng người qua lại.

Thượng Quan Linh Phụng lo ngại bọn Sa Khả Lạp Ma đuổi theo lưng sục nên đành phải vượt qua trên hai trăm dặm, chọn lấy ngọn núi chọc trời này có thể nhìn qua tám hướng, để phòng những tên ác ma đến phá quấy để chữa trị vết nội thương cho Vương Hán Sơn một cách an toàn.

Lúc này đã vào canh hai, trăng vừa lên chiếu ánh sáng bàng bạc mờ màng.

Nhìn Vương Hán Sơn nằm thềm thiếp, mắt ngọc tái xanh, hơi thở yếu ớt như chỉ mảnh, Thượng Quan Linh Phụng băng khuâng lo ngại.

Nàng lẩm bẩm:

- Chàng mang vết nội thương quá nặng, ta phải mau chữa trị, chậm trễ sẽ ân hận trọn đời.

Thượng Quan Linh Phụng vạch áo Vương Hán Sơn xem xét một hồi bỗng kêu lên:

- Nguy rồi! Chàng trúng nhảm Độc Sa chuồng của lũ ác tăng, hiện kịch độc đã xâm nhập vào ngũ tạng chỉ sợ e...

Thượng Quan Linh Phụng ngưng lời không dám nói lời bất tường cho Vương Hán Sơn.

Thò tay vào túi nàng lấy hai viên linh đan Vạn Độc Xu Phong màu đỏ tợ như huyết dụ.

Vạn Độc Xu Phong vốn là món chí bảo của Thượng Quan gia trang chuyên trị kịch độc cực kỳ thần diệu.

Vạch miệng Vương Hán Sơn, Thượng Quan Linh Phụng nhét linh đan vào, đưa ngọc chỉ điểm nhẹ ngay huyết Kiện Hầu đưa thẳng xuống vực Đan Điền. nàng ngồi bên cạnh chờ chàng tỉnh lại.

Trải qua một khắc thời gian chưa thấy Vương Hán Sơn động tịnh, sắc mặt chàng lại chuyển sang màu xanh tái chứng tỏ linh đan không hiệu lực.

Thượng Quan Linh Phụng bồi hồi lo sợ lắm lắm:

- Quái thật, Vạn Độc Xu Phong của Thượng Quan gia bảo là món thuốc trị độc huyền diệu lâu nay nổi danh trên chốn giang hồ, giờ tại sao Vương ca uống vào không thấy hiệu quả.

Ngẫm nghĩ một lúc khá lâu Thượng Quan Linh Phụng tự đáp:

- Ô! Hay là Vạn Độc Xu Phong chưa ngấm vào lục phủ, ngũ tạng của Vương ca nên mới có tình trạng này. Vậy ta cũng nên vận chân khí tiếp trợ cho chàng, chắc có thể tổng được độc khí trong người chàng chứ chẳng không.

Ngĩ xong, tâm thần Thượng Quan Linh Phụng phấn khởi lên. Nàng lột phăng chiếc áo của Vương Hán Sơn, đề song ngọc chuông trên mình chàng. Một ở nơi Khí Hải Huyết và một đúng ngay Mạng Môn Huyết.

Huyết đạo Mạng Môn là vùng cấm địa bất khả xâm phạm của nam nữ xưa nay, ngoại trừ khi họ tha thiết yêu nhau, dâng hiến cho nhau mới dám đột nhập vào vùng này.

Nay chỉ vì trong tình trạng quá khẩn cấp, Thượng Quan Linh Phụng bắt buộc phải hành động táo bạo để cứu mạng Vương Hán Sơn.

Lại nữa trước kia mỗi lần gặp nhau nàng và chàng đã từng soán chặt lấy nhau, da thịt cọ xát đã quen rồi dù chưa một lần tận hưởng lạc thú thần tiên.

Đặt ngọc chuông vào hai nơi huyết đạo xong, Thượng Quan Linh Phụng vận chân khí bản thân chậm chậm truyền sang cơ thể Vương Hán Sơn.

- o O o -